

Γερμανικὸν πυροβολικὸν, ἐμπροσθὸν εἰς τεχνητὴν πλημμύραν

ΣΤΑΛΑΓΜΑΤΙΕΣ

Ποῦ ἐνωρὶς μᾶς ἐπισκέφθη ἐφέτος ἡ Ἀποκρηά. Λέγεται ὅτι ἔσπευσε νὰ ἐμφανισθῆ πρὸ τοῦ ἀρχίσει τὰς συνεδριάσεις τῆς ἡ Βουλῆς, ὅτε θὰ ἀπέβαιναν ἡ ἰδικὴ τῆς παρουσία περιττή.

Ζωηρόταται ἐφέτος αἱ Ἀπόκρηω. Κατόπιν ἐπιμελοῦς ἐρέυνης τῆς Ἀστυνομίας εὐρέθησαν τραυματισμένοι εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου δύο ντομινοφόροι, ἓνας Μακεδόνας καὶ ἓνας μουτζουρωμένος.

Εἰς ἓνα σπήτι, ποῦ δέχονται μασκαράδες.
— Γιαννοῦλα! γιὰ κῦτταξε, κτυποῦν τὴν πύρτα. Μασκαράδες θὰ εἶναι. Ἄνοιξε γλήγορα... Καλῶς νὰ ὀρίσουν.

Μετὰ πέντε λεπτὰ ἐπανερχεται ἡ Γιαννοῦλα σοβαρωτάτη.

— Ἐρχονται;
Γιαννοῦλα.— Καλέ, ποιοὶ νὰ ἔλθουν; Νά, αὐτὸ ἔφεραν.

Καὶ ἐπιδεικνύει μεγαλοπρεπῶς ἓν νεκρῶσιμον.

Εἰς τὸν δρόμον.
Δύο μετρημισμένοι μαλώνουν.
Ἄφ' οὗ ὁ ἓνας εἶπε τὸν ἄλλον παληάνθρωπον καὶ ζῶν, ἐξηκολούθει νὰ τὸν ὕβριζε.

— Εἶσαι μασκαράς.
Καὶ ὁ ἄλλος ἀπαθέστατα.
— Εἶμαι καὶ φαίνομαι.
Κόκκαλο ὁ ὕβριστής.

Τὴν τελευταίαν ἐβδομάδα τῶν Ἀπόκρηω ἐσημειώθησαν πολλὰ κρυολογήματα. Ἀποδίδονται ὄχι εἰς τὴν ἀτμοσφαιρικὴν μεταβολήν, ἀλλὰ εἰς τὰ ἄστυα τῶν μασκαράδων.

Ἐγνώσθη ὅτι δύο Κρήτες χωροφύλακες ἓνα προσωπιδοφόρον, ὅστις ἐγέλασε, συνέλαβον ἐπὶ δι-

σταράξει τῆς κοινῆς ἡσυχίας. Βεβαιωθέντος ὅτι ὁ προσωπιδοφόρος δὲν ἐγέλασεν, ἀλλ' ἐχασμήθη, ἀπελύθη ἐκ τοῦ τμήματος.

Διάλογος μεταξὺ δύο μασκαράδων, αἱ ὁποῖαι πίνουν ζεστὸν γάλα εἰς τὰ Βουστάσια.

— Γκούχ... γκούχ.
— Ἄ... ἄχ... ἄἄ... *

ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ

Ο ΧΡΟΝΟΣ

Ἄ Ο Χρόνος εἶν' ἓνα ποτάμι,
ποῦ τρέχει ἀδιάκοπα κα' αἰώνια,
Χωρὶς ἀρχὴ καὶ χωρὶς τέλος,
Κι' ἀντὶ νερὰ κυλάει χρόνια.

Ἄ Ο Χρόνος εἶν' ἓνα καράβι,
Ποῦ στάσι κα' ἄγκυρα δὲν ἔχει,
Κι' οὐδὲ λιμάνι γιὰ ν' ἀράξηῃ,
Καὶ τρέχει ἐμπρὸς κα' αἰώνια τρέχει,

Ἄ Ο Χρόνος εἶν' ἓνα γεφύρι,
Ποῦ ὅλος ὁ Κόσμος τὸ περνάει
Καὶ μπαίνει ἀπ' τὸ Μηδὲν στὸ εἶναι
Καὶ στὸ Μηδὲν ξαναγεφύρει.

Ἄ Ο Χρόνος εἶν' ἓνα θηρίο,
Ποῦ καταστρέφει ὅ,τι ἔχει κάνει...
Ζωὲς γεννᾷ, ζωὲς σκοτώνει
Κι' ὅτι χαλᾷ τὸ ξαναφαινόει.

Ἄ Ο Χρόνος εἶνε μαῦρος μῦλος,
Ποῦ ἀλέθει πάντα νύχτες, μέρες,
Βδομάδες, μῆνες, χρόνια, αἰῶνες
Καὶ τὰ σκορπίζει στοὺς ἀγέρες.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Μετάφρασις εἰς τὸ Γερμανικὸν τοῦ ποιήματος τοῦτου ἐδημοσιεύθη εἰς ἓν τῶν μεγαλιτέρων περιοδικῶν τῆς Γερμανίας τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1915 ὑπὸ τῆς κ. Μαρίας Bjockman—Schilkan.